

til 20,000 Kr. Den ærede Ordfører for Reformpartiet mente, at Ejendomme op til 20,000 Kr. vare mindre Ejendomme. Jeg deler nu ikke den Betragtning. Jeg tror, at til mindre Ejendomme regner man i Almindelighed ikke Ejendomme op til 20,000 Kr. og det tror jeg ikke heller den ærede Ordfører gør. (*Pedersen-Nyskov*: Jo, det gør jeg rigtignok!) Gør han det? Hvad vil da den ærede Ordfører kalde dem, der ere oprettede efter Landarbejderloven? (*Pedersen-Nyskov*: Husmandsbrug!) Ere Husmandsbrug ikke mindre Ejendomme? (*Pedersen-Nyskov*: Jo, selvfølgelig!) Det glæder mig. Gaardmandsbrug er det maaske ogsaa? (*Pedersen-Nyskov*: Nogle af dem!) Den ærede Ordfører kommer til at drage Skellet et andet Sted, ellers blive vi ikke enige. Men jeg forstaar ikke, at den ærede Ordfører kan bebrejde mig min Stilling. (*Pedersen-Nyskov*: Jeg er ikke Ordfører!) Jeg antager, at det ærede Medlem er Ordfører for Reformpartiet; jeg skal imidlertid gerne nøjes med at kalde ham det ærede Medlem for Grenaa.

Det ærede Medlem bebrejder mig min Stilling og siger, at dette er en Lov, hvor der ingen Grænser eller Regler er. Det ærede Medlem har netop gjort sit til, at vi nylig have vedtaget en anden Lov om samme Emnè, hvor der hverken var Regler eller Grænser, og hvor jeg forsøgte at skabe nogle af disse, men hvor der i Loven kun fandtes nogle tvetydige Udtryk, som lagde Magten fuldkomment i Ministerens Haand, ja den højtærede Minister erklærede selv, at han ikke behøvede at følge, hvad der stod i Loven. Det ærede Medlem for Grenaa har nylig selv været med til at vedtage en Lov, som aabner Adgang til Statsstøtte for Folk med hundrede Tusinder af Kroner, saaledes at de kunne komme og med Loven i Haand forlange Penge til Laans af Statskassen til 3 pCt. Rente. Der er ingen som helst Lovbestemmelse, hvorefter man kan forbyde dem at forlange det. Det ærede Medlem skal derfor ikke komme med Bebrejdelser til mig, han har selv været saa langt ude, som det overhovedet er muligt at komme paa dette Omraade.

Det ærede Medlem var forsigtig sidste Gang, han havde Ordet, og sagde, at han selv var en Tilhænger af Fæsteforholdet. Da det ærede Medlem for Vinderup (*Svensen*) gjorde det ærede Medlem for Grenaa opmærksom paa, at han selv havde været Medforslagsstiller til en Paragraf i et andet Lovforslag, der aabnede Adgang for

Kommunefæste, udtalte han sig mere klart om Forholdet end første Gang, han havde Ordet. Da sagde det ærede Medlem udtrykkelig, at dette Forslag viste ikke Vej frem. Men hvis det ikke viser frem, vil jeg spørge det ærede Medlem, hvorfor han selv i en anden Lov har været med til at stille et lignende Forslag, naar han er overbevist om, at det er at gaa tilbage. Det ærede Medlem sidder dog ikke her for at føre Lovgivningen tilbage, men for at føre den frem, og han kan dog ikke om en og samme Ting have den Mening den ene Dag, at den viser frem, den anden, at den fører tilbage. Nej, dette Lovforslag er efter min Mening et godt og forsvarligt Forslag, et Forslag, der er fuldstændig i Flugt med de Tanker, som ere nedlagte i § 10 i Loven om Udstykning af større Landejendomme, som det ærede Medlem sammen med Finansministeren og sine Partifæller har været med til at stille Forslag om i Udvalget. Naar det ærede Medlem der har bundet sig, vil han have ondt ved, synes det mig, i Dag at optræde imod det foreliggende Lovforslag.

Den ærede Ministers Stilling giver mig ogsaa Anledning til at gøre et Par Bemærkninger. Den ærede Minister siger, at det er at spille Tiden at drøfte denne Sag, da Loven skal revideres om et Par Aar, men den ærede Minister vil dog vel ikke paastaa, at det ikke er muligt at revidere en Lov, før den i Loven fastsatte Frist er udløben. De 5 Aar, som nævnes i Loven, er nærmest en Maksimumsfrist. Der er, saa vidt mig bekendt, heller ingen Bestemmelse i Landarbejderloven, der kan hindre, at man gaar til en Lov som den foreliggende. Jeg tror, at den højtærede Minister ser fuldstændigt fejl paa dette Omraade. Jeg skal tilføje, at den Omstændighed, at Finansministeren har forelagt et Lovforslag som det om Statslaan til Udstykning af større Landejendomme, berettigede os noget til at tro, at der ogsaa i Regeringen var en anden Strømning oppe i Øjeblikket, end der tidligere har været, naar Landarbejderloven blev behandlet, thi de Principper, som laa til Grund for Lovforslaget om Statslaan til Udstykning af større Landejendomme ere jo fuldstændig paa tværs af dem, som ere lagte til Grund for Landarbejderloven. Efter Finansministerens Forslag laaner man Penge ud til 3 pCt. til Folk uden at spørge, om de eje 1,000 eller 2,000 eller 50,000 Kr. Man spørger ikke om Alder, man spørger ikke, om de ere ædruelige og sparsommelige, nej, man laaner glat væk